

Del sector

Bigues

UNA PARADA

De la que vaig a parlar, no es tracta pas de les de football, militar, ni de mercat; tampoc de les que avui estan de moda com són les de protesta o bé per demanar augment de sou.

Senzillament és la parada de cotxes de línia de l'Empresa Sagalés davant el Bar Arcís. No fa molt, uns senyors empleats passaren a senyalitzar les parades de la línia de Sant Feliu de Codines a Barcelona per Parets, ignorant aquesta parada que existeix fa més de quaranta anys. A partir d'aleshores els dits cotxes passen per davant a gas a fons i demanant pas a cops de botzina. Els usuaris en tenir de desplaçar-se a l'Ajuntament o bé a can Gaietà, notaren el perjudici que això els reportava i adreçaren un plec amb més de quaranta signatures suplicant: «Se dignen restablecer dicha parada por lo cual les quedaremos muy reconocidos». Com es pot veure, no es protestà, sinó que encara es donaven per la pell.

La resposta sembla va ser la de que això es tenia de tramitar a través de l'Ajuntament. Vaja!... i el treure-la què? Si és qüestió oficial el reposar-la, tots tenim de maliciar que el treure-la també va ser amb aprovació de l'esmentat.

Diuem que allà fa corba la carretera, i és veritat, però i les altres? Si per això la varen treure, cal que suprimeixin la línia de Sant Feliu de Codines a Granollers...

Si tenim de fer cas de les «veus volants», encara que ens costa de creure vénen a dir que hi ha interessos tenebrosos per entremig.

Cal pensar que davant el Bar Arcís hi tornarà a haver parada, però avui, dia 23 de novembre, els cotxes de línia van passant a tota marxa. Senyors: aquí cal jugar net, i seria molt saludable que per part de qui calgui es donin les raons del com i del per què. D'altra forma quedaran molts recels.

M. Mas

M. Mas

PER NADAL...

Qui més qui menys, tothom es prepara per a celebrar el millor possible la gran festa. Sembla talment que la Naturalesa s'ornamenti, tot és més bonic i tots ens sentim millors. Qui sap si fins els que durant l'any troben justificació en les seves actuacions tenebroses, en arribar aquesta diada la veu de la consciència també els acusa. Si així és, millor per ells; senyal que encara els queda alguna possibilitat de retornar al bon camí.

...Qui res no estrena, res no val. En quant a això, ningú no hi escatima res i tots ens valoritzem.

Jo recordo que pel sol fet d'estrenar uns mitjons i unes espadenyes, hom ja es sent important. Avui, si no es pot enlluernar als altres amb alguna novetat, sembla que es sigui pobre.

Per Nadal, cada ovella al seu corral. Això era llavors... a l'època de les espadenyes... sí, sí; enguany per culpa dels moros (¿...?) en diferents parts del món s'ha de retre honor a tal refrany. Quina lliçó tan rigorosa ens estan donant aquella gent amb la seva entesa. Com han obert la vista.

Quan els països que es diuen civilitzats exhibien l'abundància, quatre «escopetades» han bastat per posar-los en pla d'austeritat. Que es donin per entesos els altius, a veure si es repetirà el de David i Goliat.

Que aquest Nadal ens porti a tots una sana comprensió, i que cadascú des del seu lloc sàpiga ser prudent i conscient, no tan sols per allò de no sobrepassar els «noranta per hora», sinó que també es pensi en aquells que no podran gastar en el dinar familiar de Nadal més del que a altres els costarà una sola ampolla de licor, i que en el «pessebre», representat per tantes llars necessitades, hi acudeixin els «pastors» amb llurs «anyells», les «mestresses» amb els seus «resents», els savis amb la seva «instrucció» i per què no?, els Reis desprenent-se de les seves corones les transformin en «pa», i els demés amb el seu feix de llenya amb el qual es pugui treure la fredor de tantes famílies necessitades del més imprescindible de tants «pessebres».

Bon Nadal a tots.

Pinsos RELATS

Telèfons 11 i 128

LLIÇA D'AMUNT

Librería Papelería Vda. Carbó

Anselmo Clavé, 36

Tel. 870 04 32

GRANOLLERS